

27.05.2024 PONEDELJEK Alojzij Grozde, mučenec	KAPELA ob 19h	ZA SREČNO ZADNJO URO IN ZA DUŠE V VICAH, pn. Lidije, USA
28.05.2024 TOREK Avguštin Canterburyški, škof	KAPELA ob 19h	+FRANC NUSDORFER, Tomaj 7
29.05.2024 SREDA Maksim Emonski, škof	KRIŽ ob 19h	ZA BIRMANCE, pn Dragice Pirc
30.05.2024 ČETRTEK SVETO REŠNJE TELO IN KRI	TOMAJ ob 19h	ZA BIRMANCE, pn Križ 270 (začetek devetdnevnic pred birmo)
31.05.2024 PETEK Obiskanje Device Marije, praznik	TOMAJ ob 18h	ZA BIRMANCE, pn Bajt, Tomaj 120
01.06.2024 SOBOTA Justin, mučenec	AVBER ob 19h	ZA BIRMANCE, pn Gec, Ponikve
02.06.2024 NEDELJA 9 NEDELJA MED LETOM (zunanja slovesnost praznika Sv.Rešnjega Telesa)	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	ZA BIRMANCE, pn Kazlje 29 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Na župnijski spletni strani je že postavljeno vabilo za letošnji **ORATORIJ** (zavihek **OBJAVE**). Zgibanka in uradna prijavnica. Na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi začnemo z devetdnevno. Sledite oznanilom, povabljeni ste da molite za naše birmance. Sv.maše bodo tudi na naših podružnicah. Vabljeni VSI, posebej starši in botri, pa tudi ostalo občestvo, saj je to praznik cele župnije. Vabim na srečanje ŽPS v torek, 28.5.2024 ob 19.30, po maši v Križu.

V petek, 31.5. začnemo z devetdnevno že ob 18h, ko bo g.škof msgr.dr. Jurij Bizjak imel srečanje z birmanci, starši in botri. Vabim vse, ki se lahko tega srečanja oz. sv.maše ob 19h udeležijo, da skupaj molimo za naše birmance in njihove družine.

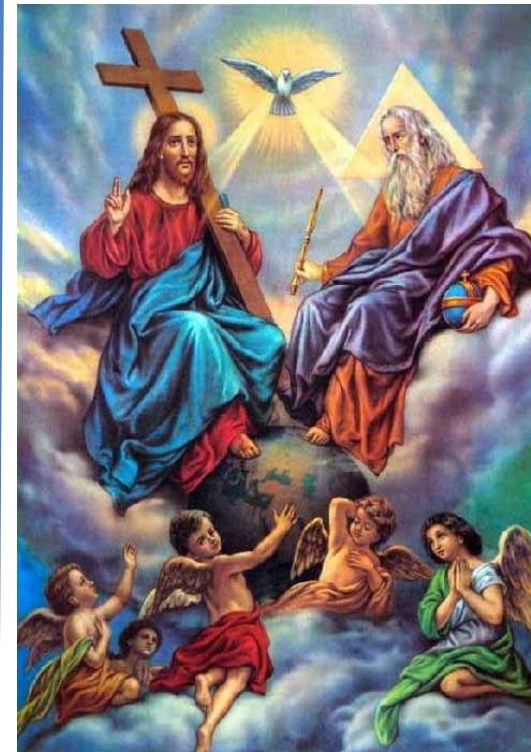

ŽUPNIJA TOMAJ
SVETA TROJICA

Štev.21/LETO XII.

26. MAJ 2024

Jezus naroči krščevati v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha

Iz svetega evangelija po Mateju (Mt 28,16-20)

Tisti čas se je enajst učencev odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je bil Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in poučujte vse narode. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in

Svetega Duha in učite jih

izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Duhovna spodbuda

Ljubezen, ki teži k edinosti
Ciklus praznovanj s središčem
velike noči, in sicer post, veliki
teden, velika noč in vnebohod,
se je minulo nedeljo zaključil z
binkoštimi. Takoj naslednjo
nedeljo, torej danes,
bogoslužje praznuje Sveto
Trojico: skoraj povabilo, da se
ozremo nazaj, da razmislimo o
pravkar sklenjenem krogu kot
celoti.

Konfigurira eno od dveh temeljnih skrivnosti krščanske vere (navzočnost in delovanje Jezusa iz Nazareta), ki je danes povezana z drugo (razodetje, da so En Bog tri osebe). Ker je to razodetje temeljno, ni omejeno na obhajanje le en dan v letu: od maše do vsakodnevnega znamenja križa, vsako liturgično dejanje, vsaka molitev je neposredno ali posredno naslovljena na Trojico, to je na Očeta, Sina in Svetega Duha. Današnje praznovanje svete Trojice nas vabi k premisleku, da je odrešenje človeka, ki se izvrši na veliko noč, delo vseh treh božjih oseb: Očeta, ki je to želel, Sina, ki je to uresničil, Duha, ki ga posreduje - dar za vsakega človeka. Današnji evangelij (Mt 28,16-20) poroča o ukazu, ki ga je Vstali apostolom dal pred vnebohodom v nebesa: »Pojdite torej in pridobivajte v moje učence vsa ljudstva in jih krščujte v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha«. V razglasitvi trinitarične skrivnosti najdemo sklicevanje na krst, ki je za tiste, ki ga prejmejo, začetek odnosa z Bogom, trenutek, ko začnejo imeti korist od Jezusove smrti in vstajenja. Toda tudi drugi zakramenti so »trojični«. Vzemimo za primer evharistijo: če posvetimo ustrezno pozornost njenim različnim delom, spoznamo, da je maša ena sama, ubesedena molitev, namenjena Bogu Očetu, kateremu darujemo kruh in vino, ki ju Sveti Duh spremeni v Jezusovo telo in Jezusovo kri.

Razmislimo torej o zakramentu zakona: ima svoj najvišji vzor v treh božjih osebah, ki so tako tesno povezane, da tvorijo eno stvarnost, enega samega Boga. Današnje praznovanje torej med drugim vabi k razmišljanju o družini. To je priložnost za razmislek o tej temeljni razsežnosti družbe; vidik, za katerega vemo, da je v veliki krizi, saj večina parov ne sklepa ne civilne ne cerkvene poroke. Vzrokov je več, morda celo pozabljamo, da ustvarjanje in življenje družine nikoli ni bilo preprosto, skoraj kot banalno instinktivno: mož in žena se združita, imata otroke in to je vse. A je bistveno več, saj se razmnožujejo tudi živali in rastline. V resnici je prava družina dosežek, je plod nenehne predanosti v premagovanju subtilnih oblik sebičnosti, da bi namesto tega razvili ves potencial skupnega življenja, pri čemer vsak išče dobro drugega. Krizo, kot vemo, povzročajo tudi družbeni dejavniki, za odpravo katerih upamo, da se bodo, ko bo tekla voda v grlo, zavzeli vlada in vsi, ki lahko. Najprej z ustvarjanjem dela, po katerem še naprej čutimo potrebo, spričo mnogih, ki ga nimajo ali pa ga imajo na negotov način. Manj očiten, navidezno obroben, je vidik praznovanja: ki je sicer pomemben tudi za družino, sploh če upoštevamo njegov primarni pomen. Praznovanje se pogosto skrči na premor za pobeg ali počitek med enim opravilom in drugim: veliko pa se spremeni, če ga doživljamo kot možnost **biti skupaj**, obnoviti pristen odnos z drugimi, zunaj vsiljenih pogojev s strani življenjskega sloga, ki je bil uveljavljen. Vedno se nam mudi; mož in žena imata različne dejavnosti; čas, ki ga preživijo drug z drugim in z otroki, se skrajša in ga pogosto porabi vsak zase. Pristno praznovanje ni sestavljeno iz zabave, ki je pogosto le odtujevanja ali preprosto nedelovanje namesto možnosti biti skupaj. Je marveč sestavljeno iz krepitve vezi, ki jih izraža beseda ljubezen. Za kristjane je to ljubezen, ki ima za zgled popolni dar samega sebe, ki ga je dal Jezus, in višje, tista ljubezen, ki teži k edinosti, tako kot drži skupaj Očeta, Sina in Svetega Duha.